

TISDAG 9 MARS 2010

Malta Marathon 28/2 2010

Hösten och mörkret trängde sig och resnerverna gjorde sig gällande. Oktober 2009 skapade en vilja att resa, träna och tävla trots mörkret i vårt land. Vi vandrade till vår goda resebyrå i Norrtälje och fann en resa som passade vår tanke. Vårt önskemål bestod i att få ett träningsstillfälle i marathontakt och en avstämningsmöjlighet inför det kommande Sthlm Marathon. Vårt sikte låg på Malta i slutet av februari. Resan bokades sålunda i höstas och föregicks av ett halvmarathon i Lissabon i början av december 2009. På vårt schema däremellan har funnits en del löpning i snömodd, halka och skarp kyla. Vi tänkte oss att vi skall klara Malta Marathon på en tid under fyra timmar. Det klarade vi med råge.

Lufthansas utlysta flygstrejk precis i vår restid skapade en kort oro i vårt sinne, men löste sig och gav inga större problem. Resan gick mellan Sthlm – Köpenhamn – München – Malta, istället för mellan Sthlm – Frankfurt – Malta. Det blev tidsmässigt lång, men vi kom ändå ner till Malta i god ordning och i tidräckligt god tid för att kunna hämta nummerlappar, startlista och t-shirt samma kväll vi kom ner.

Vi anlände sålunda till Malta några dagar innan loppet. Vi kände in, hämtade våra nummerlappar, besökte starten, målet och lajade runt i några dagar. Vi noterade att det var fler som gjorde samma sak. Marathontröjor och springskor talar sitt tydliga språk. Människornas igenkännande miner skapar förutsättningar för glädje och samtal över landsgränser och löparkompetensnivåer. Vi ingår alla i teamet som skapar glädje för oss själva och för varandra. Det är roligt att se och känna detta.

Malta Marathon firade 25-årsjubileum. Det var ett ganska litet arrangemang ställt i relation till t ex Sthlm Marathon. Men det var ett bra arrangemang. Med mindre än 300 marathondeltagare infann sig nästan en familjär stämning när vi alla stod på startlinjen kl 0800 den 28 februari vid Mdinas portar. Några timmar i skön värme låg framför oss. Oron för eventuell kyla i den tidiga timmen var onödig. Kortbyxor, kortärmat och den vita Sthlm Marathonkepsen var helt rätt klädsel för dagen.

Starten gick och gänget drog iväg med jämna steg. Var för sig, kämpande mot tid, vind och med sin egen ork. Färden gick från Mdina ner till området strax nedanför. Där lotsades vi runt, runt i olika slingor under drygt två mil. Banprofilen såg ut att ha mest nerför men verkligheten tog oss till ett flertal uppförslut. Man kände sig nästan lurad på konfekten. Så småningom anslöt vi till halvmarathon- och walkathonspåret och de tre grupperna kämpade tillsammans mot målet i Sliema. Walkathon innebar en halvmarathonpromenad på samma bana som halvmarathonlöparna, tillika samma som en del av marathonlöparnas rutt. Den sista delen av vårt lopp, något mindre än två mil, sprangs sålunda tillsammans med löpare och promenerare i de andra grupperna. Det tillförde gott till evenemanget. Målgången låg nere i Sliema. Den sista biten in, hela kajkanten runt, var riktigt lång. Riktigt plågsamt lång. Men lyckan var stor när klockan stannade över våra huvuden.

Vår ambition med Malta Marathon var att få en långpass och en avstämning av formen inför Sthlm Marathon. För att se hur långt vi hade kommit i vårt vinterstretande. Vår känsla efter vårt genomförande var en nästan omåttlig glädje och inspiration. Vid målgång var vi riktigt trötta. Var för sig, för vi springer inte tillsamman när vi tävlar. Vi satt oss att vila en stund, men var på benen

igen kort därefter. Man blir så glad när man inser att man kan gå, nästan skutta, strax efter målgång när man kände sig alldeles slutkörd strax innan. Man blir så glad när man ser sin vän nästan gråta av lycka för en god tid, en god känsla och med en omsorg om sin springande vän. Man blir så oerhört glad, trots skav och blåsor på fötter och dränering på energi. Det är nästan så att man vill slå en trippelvolt av glädje! Det är verkligen härligt att springa marathon, hur konstigt det nu än låter!

Vi stannade sedan på Malta i ytterligare några dagar. Vi gick omkring, åkte lokalbuss från syd till nord och från väst till öst. Vi kunde ses i vår Rånäs 4h-träningsjacka. Vissa dagar fiskade vi också fram någon marathonströja ur våra väskor. Sthlm-Marathon-finisher-tröjan ger onekligen upphov till samtal och kommentarer. Vi mötte marathon/halvmarathon löpare igen och igen. De hejade glatt och kom fram och samtalade en stund. Vi mötte en löpare som var ute på en eftermiddagsspringruna några dagar senare och han hejade så glatt att vi blev alldeles fulla av skratt. Vi måste helt enkelt ha gjort oss kända i byn. På flygplatserna på hemvägen såg vi marathonströjor igen. Glada hälsningar och människor som kommer fram och talar. Igen. När vi kliver på flyget i Frankfurt frågar en av flygvärdinnorna med nyfikenhet vad vi har gjort på vår resa. Rånäs 4H-jackan verkade här vara den utlösande faktorn för frågan. Och naturligtvis berättar vi med glädje vad vi gjort. Hon ler stort och vi ler än större. Med stolthet och glädje. Igen.

Väl hemkomna hänger känslan kvar. Vi talar om löpning och om marathon. Igen och igen. Vi talar med alla vi kommer åt - om att springa och hur fantastiskt roligt det är. Det tillför kraft till oss själva och det smittar i bygden.

Malta Marathon kan rekommenderas. Mer info om loppet finner du på;
<http://www.maltamarathon.com/>

Om du åker till Malta skall du definitivt nyttja de lokala bussarna. De kostade oftast ca 5.-/resa och person (47 cent), någon enstaka resa kostade drygt 10.-/resa och person (drygt 1 Euro). Det var helt enkelt lätt och bra att transportera sig med dessa.

Malta Marathon springer vi gärna igen.

[A Grinde](#)